

ды : единъ вѣтръ тнхъ и легкъ кой играеше по наша платна, одушевляваше всичкій корабль и даваше му едно сугубо движеніе и сладко. Кипрскій островъ се изгуби абіе отъ очи наша. Азанль имаше велико нестерпѣніе да познае чувства мои, поче да ме пыта за онова що мыслехъ ради обычаевъ того острова. Азъ му казахъ нелицемѣрно въ кои бѣдствія се находиаше младость моя и внутренная боренія кои бѣхъ претерпѣлъ противу страстей моихъ. Онъ зрящъ колко мерзехъ злыню умилися и рѣче тыя словеса ; о Венеро, азъ познавамъ силу твою и силу сына твоего ; запалихъ благовонія на олтари твои : на требува да терпишь. понеже презирамъ сластолюбіе жителей острова твоего, и безсловесное роскошество сосъ кои торжествувать праздники твоя.

Послѣ поче да се разговара сосъ Ментора ради первую ону и величайшую силу, коя создаде небо и землю; заради простаго, бесконечнаго и непремѣннаго свѣта, кой се вобщава по всуду нераздѣлно; заради превосходительную ону, и всеобщу истинну, коя просвѣщава свичкія духи, якоже солнце просвѣщава сичкія тѣлеса міра. Оный, рѣче онъ, що не є разумѣль никога той чистый свѣтъ, подобень є оному що се ражда слѣпъ : онъ преминува животъ свой въ одну долбоку ноцъ, якоже и оніи народи, що имъ не свѣти солнце много мѣсецы презъ годину ; онъ се вѣрува че види свичко, но не види нищо ; и тако умира не видѣль никога нищо, само согледува темны и погрѣшителны сіянія, въ суетны сѣнки, и въ прелестны мечтаніи, кои не содержатъ вещественно иѣщо и истинно. Такови са всичкіи чловѣцы що се привлекаватъ отъ чувстви-